

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Αριθ 85

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

*Η συνδρομή έτησια και προπληρωτά δια τας 'Αθήνας και τὴν Παισαριὰ δραχμὰς 12, δια τας 'Εσπερίους δραχμὰς 18 καὶ δια τὸ 'Ἐξωτερικὸν δραχμὰς 20.
*Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 40 λεπτά ἑ στίχος

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 8 ΜΑΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Faint, illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τί παράξενος κόσμος ! 'Εφέτος ή πρωτεύουσα και οι μα-
κάριοι αύτης κάτοικοι κατελήφθησαν υπό παροξυσμού ποι-
ητικού. 'Ελησημόνησαν όλα και την πολιτική και τό οί-
κονομικόν ζήτημα, και τας γινομένας επαναληπτικας έκ-
λογάς και τας επικειμένους δημοσικας και όμιλουσιν όλαι
μέ γλώσσαν ποιητικήν περί του Μαίλου, περί των βόδων,
περί των ζεφύρων. Και δέν ελησημόνησαν μόνον την πολιτι-
κήν οι πολίται, ολίτινες επί τέλους δικαιούνται άπαξ του
έτους τουλάχιστον να χειραφετώνται από την επάρατον
αυτήν μέγαιραν την ελησημόνησαν και αύτοι οι μεγάλοι
κυβερνήται μας και ό μέν βασιλεύς μετά της οικογενείας
του περιουεί θεαμάζων την πλουσίαν και θαλεράν φύσιν
της Πελοποννήσου άποκομίζων δέ προμήθειαν ζήτωκραυ-
γών ένθουσιασμού και φιλοβασιλικών αισθημάτων δι' όλα
τά έπίλοιπα έτη της βασιλείας του, ό δέ πρόεδρος της
βουλής έστιξεί τόν φαιδρότατον κήπόν του έν Πατρίσιος
τό ύπουργικόν συμβούλιον, και αύτός ό πρωθυπουργός, ό
κυβρωπός και σύνοφρος, άποφυλλίζει περιπαθώς μαργαρί-
τας κατά τας ήμέρας τούτας και φαίνεται έπιρρεπής εις
την... flirtation Τί παράξενος κόσμος !...

*

Και όμως πάντα ματαιότης τά ανθρώπινα ! . . 'Η άλ-
ληλουχία των γεγονότων εμάρτο πάντοτε να επαναφέρη
τόν πλανώμενον από τά αιθέρια ύψη της ποιήσεως εις τόν
πεζόν κόσμον της πραγματικότητας. Μετά την Πρωτομα-
γιάν με τά βόδα της και την ευωδιαν της και τά ποιήμα-
τά της, εύθύς την έπομένην άρχίζει ή Βουλή τας συνεδρι-
άσεις της.

*

Πέρυσιν αύτην την έποχήν ένθυμείσθε πόσα έκτακτα
και σοβαρά συνέβαινον ; Είχομεν τότε τόν άποκλεισμόν,
την πρόσκλησιν εις τ' 'Ανάκτορα του Παπαμιχαλοπούλου,
τόν σχηματισμόν του άχρόου ύπουργείου, την άναχώρησιν
των συνταγματάων δια ζηράς... 'Εφέτος έπικρατεί άκρα ή-
συχία και έκ μέρους ήμων και έκ μέρους των άγαθών γει-
τόνων μας Τούρκων, ολίτινες προς έπίδειξιν των φιλειρηνι-
κών των διαθέσεων, φοροϋσι παρά τά σύνορα, ως λέγουν αι
έφημερίδες, άντι πολειμικής περιβολής σκουφον λευκόν, ως
άγαθί και άβλαβείς νησιώται του Αίγαίου.

*

'Αλλ' αι άγαθαί μεταξύ ήμων και της όμόρου έπικρα-
τείας σχέσεις αι τόσο στενάς συσφιγγεθίσαι έσχάτως δια
του χοροϋ της ένταϋθα όθωμανικής πρεσβείας, ήπειλήθη-
σαν να διαταραχθώσιν υπό άπροόπτου περιστατικού. 'Εν
στιγμή ένθουσιασμού ό περιουείων βασιλεύς ήμων άνέκραξε
προσφωνών τό πλήθος έν Καλάμαις : Ζήτω ή Πόλις ! 'Ο
πρωθυπουργός έταράχθη σφόδρα δια την άπερισκέψιν του
βασιλέως, ήτις έπεροχημένη μετά τά συγχαρητήρια του
Σουλτάνου δια την κατάπαυσιν των έν Κρήτη ταραχών,
δύναται και ως έλλειψίς άεροφροσύνης να χαρακτηρισθί.

*

Τό μόνον έπίσημόν γεγονός της έβδομάδος ήτο ή πτώσις
του ύπουργείου... ή χαρίεσσα κωμωδία του κ. Κορομηλά,
ή παρασταθείσα έν τώ 'Ωδείω ύπέρ των έκ της πυρκαϊζας

παθόντων. Είναι ή μόνη πτώσις, ή προκαλέσσα Ιλκρούς
γέλωτας, άντι να προκαλέση άπελπισίαν και δάκρυα.

*

Τό σημειούμεν χάριν της ιστορίας. 'Ο βασιλεύς διελθών
έκ Μεγαλουπόλεως κατέλυσε εις τό κατάστημα της 'Εθνι-
κής Τραπεζής.

*

Λαμβάνομεν από τουδε άξιολογίας τό μέτρα μας δια
τό μέλλον. 'Ιδού ότι συνιστάται και 'Ελληνική 'Ηλεκτρι-
κή 'Εταιρία. Μετά την σύστασιν αύτης επαισθητώς μει-
ούται ή αξία και ή χρησιμότης των κ.κ. Δούνη, Γενναδίου
κλπ. ολίτινες είχαν ως έργον να ήλεκτρίξωσι τόν λαόν εις
πᾶσαν έθνικήν περίστασιν.

*

Τό δάνειον ύπερ έπρόκειτο να συνομολογήτη ή κυβέρνη-
σις με την Προεξοφλητικήν Τράπεζαν των Παρισίων άπέ-
τυχον, άναχωρήσαντος και του κ. Μερικ. Οι περί την κυ-
βέρνησιν θεωροϋσι την άποτυχίαν τούτην άσήμαντον και
μερικ...ήν.

*

Δέν έπικρατεί πλέον ή αυτή όμοφωνία μεταξύ των κυ-
βερνήσεων της Γαλλίας και 'Ελλάδος. Ούτως ένφ ό στρα-
τηγός Βουλανζέ κάμνει δοκιμάς κινητοποιήσεως, ό πρωθυ-
πουργός κ. Τρικούπης προσπαθεί να έπιτύχη μέθοδον άκι-
νησίας των έν τη βουλή δυνάμεών του κατά την έποχήν
της έπιψηφίσεως του προϋπολογισμού.

*

'Ο κ. Κόντος εδήλωσε δια τινος τελευταίας διατριβής
του ότι θα κάμη τόν κ. Σεμιτέλον να κλάσση πικρώς. Τό
πράγμα δέν είνε δύσκολον έπεθυμούμεν όμως να έβλέπομεν
τόν κ. καθηγητήν έπιχειρούντα έργα πλέον δυσκατόρθωτα,
π. χ. να κάμη τόν κ. Δηλιγιάννην να γελάση μετά την
πρώτην έν τη βουλή ψηφοφορίαν.

*

Μία σκέψις προσερχομένη έξωθεν.
'Είδα να γίνηται πολύς λόγος εις τας ελληνικας έφημε-
ρίδας περί ενός βουλευτου έκ Ρουμουνίας, όστις έλαβε χρή-
ματα και έφυγεν, άλλ' εγώ γνωρίζω πολλούς ελληνικας βου-
λευτάς και ύπουργούς, ολίτινες έλαβον χρήματα... και έ-
μειναν εις την θέσιν των.»

Αξός

ΜΑΣ ΗΘΕΣ

Και πάλιν Μαίε, κατά τους ποιητάς, ευωδέστερε και
θελητικώτερε των συναδέλφων σου.

Τήν έλευσίαν σου έχαιρέτισαν τά καλλιπέταλα και ευοσμα
ρόδα, άτινα απέβαλον κατά τό πλείστον τό μύρον και την
χροιάν των, ένεκα των ακαθάρτων χειρών αι όποιαι τά πε-
ριέφερον προς πώλησιν Χάριν σου κατεσκευάσθησαν ευαν-
θείς στέφανοι έτοιμοι άντι έλαχίστου χρηματικού ποσού
να άναρτηθώσιν επί της θύρας και του ρυπαρωτέρου παν-
τοπωλείου, ένθα τό ήδύ άρωμά των θα άναμιχθί μετά της
όσμης προκατακλυσμιαίων σκόμβρων.

Τήν άφιξίν σου άνήγγελον αι συναδέλφοι πάσης άπο-
χρώσεως έν χορφί, όχι πλέον εις τά κοινωνικά διάφορα, ως
άφιξιν μεταιοδού ανελθόντος έκ Πειραιώς δια να δη-
μοσιευθί τό όνομά του εις τας έφημερίδας, άλλ' εκεί ένθα
καταχωρίζονται αι επαναστατικαι άγορεύσεις του κ. Λε-
βιδου και τά περι κινίνης άρθρα του κατ' έξοχήν πρακτι-
κού πολιτευτου έκ Μολάων. 'Αγνοώ εάν ήσαι ευχαριστη-
μένος έκ της εξαιρετικής ταύτης τιμής, ή εάν προτιμάς να
παρέλθης άπαράτηρητος, ως αι γλωσσικαι παρατηρήσεις
του κ. Κόντου. 'Οπωςδήποτε μη χολωθίς έκ τούτου και
κηλιδώσης πάλιν τό έθνικόν ήμών γόητρον, ως πέρσει δια
της Κούτρας. Σέ βεβαιώ μετά του έπισημοτέρου τρόπου,
ότι έν τη πράξει τούτη των συβρων συναδέλφων μου δέν
ύπάχει τό καταλογιστόν.

..

Δέν άρκουσιν όμως πάντα ταύτα.
'Επί τη έλευσίαι σου άπαντες οι βροτοι της κλεινής πρω-
τεύουσας μας διαχώνονται εις τας έξοχάς και τρέπονται
εις τά ζυθοπωλεία, ή τά επί τη ευκαιρία τούτη στηθέντα
παραπήγματα, όπως κενώσωσι κύπελλον άφρώδους ζύθου ή
ξανθοϋ ρητινίτου, εάν ή εύσυνειδησία των πωλούντων έπι-
τρέπη τας ιδιότητας ταύτας.

Οι ποιηται θα ψάλλωσι την δρόσον σου τά άνθη σου.
Πολλοι ρήτορες λαμβάνοντες σε ως μονάδα του χρόνου θα
άριθμώσιν έν τοις έπιταφίοις αυτών λόγοις τά έτη των τεθνε-
ώτων. Πληθύς τετραπόδων, έκ των ύπομονητικωτέρων μά-
λιστα, ως δια μυριστόμου Τυρρηνικής σάλπιγγος θα σοι
προσφωνήσωσι, καταλληλότερον ίσως πολλών διπόδων, τό
ως εϋ παρέστης. Και δικαίως άφου προωρίσθης υπό των
άναλλαιώτων της φύσεως νόμων να χρησιμεύσης εις τά με-
γαλειτέρην ύπομονήν του 'Ιώβ έχοντα τετραπόδα, ως μο-
ναδικός μήν του... μέλιτος.

..

'Ανθ' όλων τούτων σύ τί κοιμίζεις χάριν ήμων ; Την
Βουλήν, τας φύλας, τά όδωδότα των κυνών πώματα τας
φονικας γλωσσηματώδεις κρίσεις του κ. Κόντου και τας
πλήρεις φιλοσοφικού μεγαλείου κρίσεις της έφημερίδας των
κ. κ. Παπαμιχαλοπούλου και υιου. Δέν θα λείψωσι βεβαίως
και ή σκόνη και αι νυκτοκλοπαι και οι κανταδόροι και αι
άναίρέσεις και αι εκδόσεις έφημερίδων. Πιθανόν να ένσκήψη
κοιλιακός τύφος, ουδόλως δέ παραδοξον και ελληνικός θία-
σος, όστις να διδάξη τους 333 ρακοςυλλέκτας.

Είσαι σκληρός, του πονηροϋ κόμματος και άντιχριστιαν-
ικός, διότι ζητείς να άποδώσης κακόν άντι καλοϋ. Είσαι
άντάξιος όλων των ύθρων, αλίτινες έγγράφησαν ποτέ εις την

'Αττικήν διάλεκτον, αλλά δέν ειμαι εγώ ό άρμόδιος να
σοι τας φιλοδοξήσω.

'Εν τούτοις θα ύποστώμεν τας τριακόντα και μίαν ή-
μέραν σου, όσοι δέν μεταστώμεν είτε εις τας νήσους των
Μακάρων, είτε εις τόν Τάρταρον. Πιθανόν οι μεταστάντες
να ήνε ευτυχέστεροι. άλλ' εγώ, όφείλω να όμολογήσω, ότι
ούτε θα έπιδιώξω, ούτε θα παρορμήσω άλλους εις τιαούτην
εύτυχίαν.

Κάποιος

ΦΟΛΑΙ

Μέχρι τουδε έγνωρίζομεν άπόπειραν άναίρέσεως, άπόπει-
ραν φόνου, άπόπειραν κλοπής, ήδη καθ' εκάστην αναγινώ-
σκομεν άπότινος ότι θα γίνη άπόπειρα... συνεδριάσεως.
'Εριστώμεν την προσοχήν της εισαγγελικής άρχής επί του
νέου τούτου έγκλημάτος.

*

'Επειδή αι άρμόδιαι του Κράτους άρχαι δέν δύνανται
να θέσωσι φραγμόν εις τας καθ' ήμέραν συμβαινούσας ά-
πωλείας των έπιστολών, μανθάνομεν θετικώς ότι ή ιδιω-
τική πρωτοβουλία άπεφάσισεν, ως συνήθως, όπως έπέλθη
διορθωτής του άτόπου. 'Ενεκα τούτου δέ συνιστάται «Σύλ-
λογος προς διάσωσιν των ελληνικων γραμμάτων».

*

'Ανέγνωμεν έσχάτως έν τινι συναδέλφω : «Οι λωποδυ-
ται έν Παρισίοις πέρρου και δίνοϋ». Περιέργον' οι λω-
ποδύται έν 'Αθήναις μόνον πέρρου.

*

Τό ζήτημα της ήμέρας είναι πώς διάγουσιν έν ταις φυ-
λακαίς οι καταδικασθέντες εις θάνατον άξιωματικοί. 'Ο
Λαίνας καπνίζει γαργιλέν και του Παπαχαρλαμπους, ως
έγγραφή, παρέλυσε ή κάτω σιαγών. Καθ' ως ήμείς έχομεν
πληροφορίας και των τριών κατεστράφησαν οι γελαστικοί
μύς, άφ' ότου έξεδόθη ή καταδικαστική άπόφασις.

*

Εις πενήτηκοντα άνέρχονται τά θύματα της φύλας κατά
την πρώτην ήμέραν. 'Αγνοούμεν δέ ακριβώς τά των άλλων
ήμερων. 'Οσαδήποτε και αν ώσι, πιστεύομεν, ότι θα διοργα-
νωθί και ύπερ των οικογενειών των άτυχών τούτων τε-
τραπόδων έσπερίς τις και ότι πλείστοι θα συρρεύσωσιν
άφου πρόκειται περί τόσοσιν κυραμελοϋς σκοποϋ.

*

'Ορισμός της φύλας άποσπασθείς έκ τινος συναδέλφου
και... έκ της δικαιοδοσίας του συνεργάτου 'Ρακοςυλλ-
λέκτου. «'Η φύλα είναι τεμάχιον άρτου περιέχον στρηγ-
χνύνην (διατηρείται ή ορθογραφία του κειμένου) ήτις κα-
ταστρέφει τά έντόςθια του κύρους».

Αξονείας

ΣΝΕΒΕΛΕ

"Αγνωστον έως χθές τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς πάντας, ἐγένετο διὰ μιᾶς γνωστὸν ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ ἐτυράνηνησεν ἐπὶ ἡμέρας ἀρκετὰς τοὺς τηλεγραφικοὺς ὑπαλλήλους παντὸς ἔθνους, τοὺς στοιχειοθέτας παντὸς τυπογραφείου καὶ τοὺς ἀναγνώστας πάσης ἐφημερίδος. Ἐπειδὴ ὅμως πιθανὸν εἶνε τινες τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων νὰ μὴ ἐνθυμῶνται πλέον τὸ ξενόφωνον αὐτὸ ὄνομα, ὑπεθυμίζομεν αὐτοῖς ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦτου καλεῖται ὁ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενος εὐσαρκὸς ἀνὴρ, ὅστις ἐνῶ εἶνε ἀστυνόμος ἐκτελών τὴν ὑπηρεσίαν του παρὰ τὰ γαλλογερμανικὰ σύνορα. ἔχει φυσιογνωμίαν καθηγητοῦ ἢ ἱεροκήρυκος. Παρ' ὀλίγον ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐκτραχῆ ὁ μετὰ τόσης ἀνυπομονησίας ἀναμενόμενος ὑπὸ τῶν κενοσπούδων τῶν καφετειῶν γαλλογερμανικῶν πόλεμος· εὐτυχῶς ἔνεκα τῆς συνέσεως τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὁ κίνδυνος ἀπεσοβήθη. Ἄλλως τε δὲν ἀπεδείχθη ὅτι συνελήφθη ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

Κατὰ τινὰ μάλιστα ἔκδοσιν ὁ Σνέβελε, ἐκφυγῶν τῶν χειρῶν τῶν γερμανῶν κλητῆρων ὤρμησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος. ἀλλ' ὀλισθήσας ἔπεσεν ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς χωριζούσης τὰς δύο ἐπικρατείας καὶ ἡ μὲν κεφαλή του μετὰ τοῦ ἡμίσεως σώματος εὐρίσκατο ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ σώματος μετὰ τῶν ποδῶν ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ· τὰ ὄργανα δὲ τῆς γερμανικῆς ἀστυνομίας εὐρεθέντα πρό τοιοῦτου ἀπροόπτου διεθνoῦς ζητήματος, ἀντὶ νὰ κόψωσι εἰς τὸ μέσον καὶ νὰ πικραθῶσι τὸ ἡμισυ τοῦ Σνέβελε, προτίμησαν νὰ σεβασθῶσι τὴν ἀκεραιότητα αὐτοῦ καὶ τὸν παρέλαβον ὀλόκληρον. Ἄλλως τε τοῦ Σνέβελε τὸ ὄνομα καὶ ἡ μορφή πρέπει ν' ἀπαθανατισθῇ καὶ δι' ἕτερον λόγον· οἱ συμπατριῶται του ἠθέλησαν νὰ τοῦ προσφέρωσι πολῦτιμον δῶρον μετὰ

τὴν ἀπελευθέρωσίν του, πλὴν αὐτὸς δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ δεχθῇ. Ἄνθρωποι καὶ μάλιστα ἀστυνόμοι μὴ δεχόμενοι δῶρα κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον εἶνε ἄξιοι νὰ καταλεχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιέργων φαινομένων τῆς ἀνθρωπότητος.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΑΛΕΤΤΑ

Μετὰ τὸ σοβαρὴν πάθημα τῶν Ἰταλῶν ἐν Ἀβυσσινίᾳ, ἀνεκλήθη ὁ διοικητὴς τῶν ἐν Μασσαβᾷ ἰταλικῶν δυνάμεων στρατηγὸς Ζενέ, ἀντικατασταθεὶς διὰ τοῦ στρατηγοῦ Σαλέττα, ὅστις ἀπωλεσθεὶς κατὰ τὸν διάπλουν ἐν τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ καὶ κινδυνεύσας νὰ πάθῃ τὸ τοῦ Φαραῶ, ἐσώθη τέλος καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Ἐν Μασσαβᾷ ὁ στρατηγὸς Σαλέττα ἐργάζεται δραστηρίως πρὸς σύνταξιν τῶν αὐτοῦ στρατιωτικῶν δυνάμεων, διότι καθὰ φαίνεται, ἡ Ἰταλία βαρῶς φέρουσα τὴν σφαγὴν τῶν ἐκυτῆς στρατιωτῶν, μελετᾷ σοβαρὰν κατὰ τῆς Ἀβυσσινίας πολεμικὴν ἐπιχείρησιν, εἰς ἣν προώρισται βεβαίως νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον ἐξόχου ὁ ἀνω εἰκονιζόμενος στρατηγός. Εὐχόμεθα τὰ πάθηματὰ νὰ γίνωσι μαθήματα εἰς τοὺς ἰταλοὺς καὶ εἰς τὸν νέον διοικητὴν τῆς Μασσαβᾷ νὰ μὴ κάμῃ ὡς ὁ προκατόχος του τὰ πράγματα... Σαλέττα!

ΑΝΘΗ

1

Τὸ ῥόδον

Γλοκὸ τριατάφυλλο, πῶς μὲ τρελλαίνει,
ἔτσι περήφανο ἄν σὲ θεωρῶ
ἢ τόση χάρι σου ἢ μυρωμένη
κ' αὐτὸ τὸ χρῶμά σου τὸ δροσερό.

Γέρω ἄτὰ φύλλα σου καὶ σὲ μυρίζω,
νοιώθω τὴ γλύκα σου μέσ' ἔτην καρδιά,
τόσω ποῦ κάποτε δὲν ξεχωρίζω
ἄν εἶρε φίλημα, ἢ μυρωδιά.

2

Τὸ κρῖνον

Μὲ τὴ χιονάτη σου θεωρῶ
σκορπιῆς βαρεία, πολὺ βαρεία
σὲ κάθε, κάθε μιὰ μερῶ
τὴ μυρωδιά σου, κρῖνο.

Εἶθε τοῦ Μάη ἴλα παιδιὰ
μὰ μ' ἔλη σου τὴ μυρωδιά
ἔτην κίτρινή σου τὴν καρδιά
τὴ ζήλεα διακρίνω.

Ἐγ' ὅμως δίχως νὰ ἴτραπῶ
μ' ἔλη τὴ ζήλεια . . . σ' ἀγαπῶ.

3

Ἡ ἀκακία

Φιλεῖ τ' ἀγέρι ὄλο χαρὰ
τὴν ἀκακία τὴ λευκὴ
καὶ ἔτὰ τρελλά του τὰ φτερά
τὴ μυρωδιά παίρνει ἀπ' ἐκεῖ
κ' ἄστερα πάει καὶ φιλεῖ
τὴ ῥοδοδάφνη τὴ δειλή.

Καὶ ἀνασαίνει ἀπ' τὴν καρδιά
ἢ ῥοδοδάφνη καὶ μελεῖ
— ποῦ βρήκες τόση μυρωδιά
ποῦ χεις, ἀγέρι, ἔτὰ τὸ φίλι;
— Ἐπίλησα, τὴς λέγει, ἐκεῖ
τὴν ἀκακία τὴ λευκὴ.

4

Πρωτομαγιά

Τώρα μὲ τὴν πρωτομαγιά, χαμαρωτὴ μου φίλη,
δός μου τὰ τριατάφυλλα ποῦ χεις ἔτὰ δύο σου χεῖλη.

Guerrice

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΓΑΜΩΝ ΝΟΜΟΥ

Πιστεύω ὅτι οὐδέποτε νόμος ἐνήργησε ζωηρότερον καὶ ταχύτερον τοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν προταθέντος ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ἀγάμων. Καθ' ἑκάστην νέου ἀρραβῶνες κοινοποιούνται ἡμῖν, γιγνόμενοι αἰετοὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους, τοῦ νομίου δηλαδὴ ἐπιβαλλομένου διὰ τῆς πολυμαθείας του, ἢ τῆς κοινωνικῆς του θέσεως, τῆς δὲ νόμφης διὰ τῆς ἀνωτάτης ἰσχύος τοῦ χρυσίου.

Ἐροβήθησαν ἄρα γε οἱ νέοι ἄμα τῶ ἀκούσματος τῆς νέας φορολογίας ἢ αἱ ὑποσχεθεῖσαι αὐτοῖς ὑπὸ τῆς προειρημένης ἐφημερίδος ἠδισταὶ καὶ οὐράνιαι εὐτυχίαι τοῦ ἐγγάμου βίου ἔπεισαν αὐτοὺς, ἀδιακρίτως μέχρι τοῦδε πλανωμένων, νὰ σταματήσωσι πρὸ τῆς τυχούσης καλλονῆς ἢ ἀσχημίας, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἠθικῶν συνεπειῶν τοῦ ἀγάμου βίου; Ἄγνωσθ.

Ἐν μέσῳ ὅμως τῆς γενικῆς ταύτης ἐπιδρομῆς φοβοῦμαι μὴπως καὶ ἐγὼ αὐτὴ παρασυρθῶ ὑπὸ τοῦ ἀκατασχέτου χειμάρρου καὶ μετὰ μικρὸν, ἀναγνώστὰ μου, παρὰ τὴν προχωρημένην ἡλικίαν μου, τεθῶ ὑπὸ τὸν στενὸν ζυγὸν τῆς ἐλευθέρως συζυγικῆς εὐδαιμονίας. Θὰ γελᾷς ἴσως, ἀλλὰ πιστεύσόν με, δὲν πταίω. Ὁ πειρασμὸς εἶνε μέγας καὶ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ ἔχω τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις, ὅπως ἀντιστῶ εἰς αὐτόν. Κρίνε ὁ ἴδιος ἐκ τῶν δύο ἐπομένων ἐπιστολῶν, ἂς κατ' αὐτὰς ἔλαθον καὶ αἰτινες ἔθηκον τὴν πτωχὴν μου καρδίαν εἰς ἀμφιταλαντευομένην κατάστασιν. Τρυφερὸς γαλανὸς ὀφθαλμὸς καὶ περιφλεγῆς μέλας. Τίνα τῶν δύο ἄρα γε.

Un œil noir dit fièrement
Qu'on m'aime ou non, je veux qu'on m'aime
Un œil bleu dit tendrement
Aime-moi bien, je t'aimerais de même

Τὸ γαλλικὸν τοῦτο τετραστίχον ἴσως ὀδηγήσει με εἰς τὴν παροῦσαν δυσχερεστον περίστασιν. Δὸς μιὰ ματιὰ καὶ σὺ, συνεργάτα Ἡρώδη, ἐπὶ τῶν ἐπιστολικῶν τούτων ἀριστοουργημάτων καὶ συμβούλευσον εἰλικρινῶς τὴν ὄλως ἀπειρον τεσσαρακονταετῆ ὀρφανὴν νεανίδα.

Κυρία μου,

Ἄποτεινόμενος πρὸς ὑμᾶς θεωρῶ τὴν ταχίστην ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μου πιθανωτέραν καὶ λέγω τοῦτο, διότι κατὰ τὰς δοθείσας μοι πληροφορίας καὶ ἡμεῖς ὡς ὁ ὑποφαινόμενος πιέζεσθε ὑπὸ τοῦ σκληροῦ καὶ ἀκάμπτου χρόνου ὅστις, κωφεύων εἰς τὰς πρκακλήσεις μας, ἀκαμάτως τρέχει ἐπισωρεύων ρυτίδας καὶ ρευματισμούς!

Κυρία μου, ἰδοὺ ἐν συντόμῳ, ἢ περιγραφή τοῦ ἀτόμου μου καὶ τῶν ἀπαιτήσεών μου ἢ καταστροφῆς. Εἶμαι πυροκόμης, ἔχω τοὺς ὀφθαλμοὺς κυλοκτώντας, τὸ πρόσωπον καταστικτον, τὴν δὲ ῥίνα σεβασμιωτάτην ὑποφέρω ὑπερβαλλόντως ἐκ ρευματισμῶν καὶ δυσπεψίας ἢ δὲ Τύχη αἰετοὶ ἀγροίκως προσνήθηται πρὸς ἐμέ' δι' ὃ ἐπιθυμῶ ἢ μέλλουσα κυρία Ἀπολλωνίδου νὰ ἦνε πολύφρων — τοῦ συρμού ἄλλως κύριον προσόν. Ἐκ τῆς εἰκόνας σας ἀντελήφθη ὅτι εἶσθε σχεδὸν ὠραία, δηλ. ὀλίγον . . . ἀσχημὸς ὑπάρχει ὅμως πιθανότης, ἂν χρησιμεύσω πρὸς πληθυσμὸν τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ τέκνα μας νὰ ὤσιν ὠραία . . . ὅπερ εἶνε καὶ ἡ μόνη ἀπαιτήσις μου. Ἐχετε προσέτι ὑγιεῖαν ἀναγκαίουσαν διὰ τὴν περιποίησιν τῆς ἐξησθημένης κρᾶσεώς μου.

Ἄπασαι αὐταὶ αἱ εὐνοϊκαὶ περιπτώσεις μ' ἐνθαρρύνουσι νὰ ἐλπίζω ἀπάντησιν κατὰ τὴν εὐχὴν τῆς καρδίας μου.

Ἀναμένω ταύτην ἀνυπομόνως καὶ διατελῶ ταπεινότατος θεράπων τῶν λεπτοτάτων ὀρέξεών σας.

ἸΠΟΛΩΝ ΑΠΟΛΩΝΙΑΝΣ

Ἰδοὺ φίλε Ἡρώδη, καὶ ἡ ἑτέρα ἐπιστολή.

Εὐγενεστάτη καρδιά,

«Ὡς ἕτερος Ἀρχιμήδης ἀνέκραξα «εὔρον! εὔρον! . . . τὸν ἀγγελον τῶν οὐρανῶν μου, τὸ ἰδανικόν μου, τὸ ποιητικὸν ἡμῶν τοῦ ἑαυτοῦ μου, τὴν ἀδελφὴν τῆς ψυχῆς μου. Θὰ ῥιφθῶ εἰς τοὺς πόδας τῆς, ὡς ἐμμανῆς ἢ ἔχωμεν τὰς αὐτὰς σκέψεις, τὰς αὐτὰς διαθέσεις καὶ τὰς αὐτὰς ὀρέξεις δὲν θ' ἀληθεύη μεταξύ τὸ de gustibus non disputandum. Σὺ θὰ εἶσαι ἐγὼ, καὶ γὰρ, σὺ . . . Insensé qui croit τὸ ἐναντίον. Ὡ! εὐτυχία τῶν εὐτυχιῶν! Ἐκ τῆς φυσικῆς δὲ καὶ ἠθικῆς σκιαγραφίας μου δικαιολόγησον τὴν ἀπερίγραπτον χαρὰν μου.

«Τὸ φυσικόν. Κερκλή φιλοσόφου, ἐστεμμένη διὰ κόμης ὠχροτέρας τοῦ λίνου τῆς ἡλικιάτης, ὀφθαλμοὶ βαθέως γαλανοί, βαθύτεροι τοῦ ἰνδικοῦ τῶν πλυντριῶν. Ἰπποτικὰ δάκρυα καὶ πρόσωπον παρθένον. Ἀνάστημα ὑψηλὸν καὶ εὐθύ, ὑπενθυμίζον τὸν νεωστὶ περφυτευμένον πάσσαλον καὶ τέλος εἴεις ἀριστοκρατικαί.

Τὸ ἠθικόν. Φαντασία ζωηροτάτη, ἐξόχως ποιητικὴ. Φύσις οὐσιωδῶς καλλιτεχνικὴ ἢ γλυπτικὴ, ἢ ζωγραφικὴ, ἢ μουσικὴ ἀπασχολοῦσι τὰς ἐλευθέρως ὥρας μου, ἀλλ' ὁ κόσμος μὲ περιγελά διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ὑπεροχὴν μου. Ὀρέξεις πριγκιπικαί. Δὲν εἶνε ἴδιον τῶν ἐκλεκτῶν φύσεων νὰ ἐπιζητῶσιν ὄλας τὰς ἀνέσεις, ὄλας τὰς λεπτότητας; Ἡ περιουσία μου, καίπερ ὑπέρογκος, μόλις ἱκανοποιεῖ τὰς ἀτομικὰς μου ὀρέξεις.

Ἀναμένω, ἐλπίζω, πέπειθα, εὐελπιστῶ καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἀσπάζομαι τὰς ὠραίας σας χεῖρας.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ ΑΡΓΙΤΗΣ

Ἐκ νέου, φίλε Ἡρώδη, ἐπικαλοῦμαι τὴν φιλικὴν σου συνδρομὴν καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ διαβιβάσῃς τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν διὰ τὴν ἀκρὰν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν λόγῳ νόμου.

Ἰταμερῆς

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ὅσακις ἐπεκαλέσθημεν τὸ ἱερόν τοῦτο αἶσθημα, πάντοτε ἢ ἐπίκλησίς μας εὔρεν ἡγῶ εἰς τὴν εὐγενῆ ἡμῶν κοινωνίαν διὰ τοῦτο μετὰ θάρρους καὶ αὐθις ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν αὐτῆς.

Τὸ ἀτυχὲς ἡμῶν ἔθνος ὑπέστη κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους δεινὰς δοκιμασίας· κί συμφοραὶ ἐνέσκηψαν ἀλλεπάλληλοι εἰς αὐτὸ καὶ πρὶν ἐπουλωθῆ ἢ μίαν πληγὴ, νέα ἐπίσης φοβερὰ παρουσιάζεσθαι. Ἀκόμη μένουσιν ἀστεγα ἐν Πελοποννήσῳ τοῦ σεισμοῦ τὰ θύματα, ὅτε πρό τινος ἢ τρομακτικῆς πυρκαϊᾶς ἢ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ρεύματι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκραγεῖσα ἀπετέφρωσε χιλιάδας οἰκιῶν τῶν ὁμογενῶν καὶ ἀφῆκεν εἰς τὰς ὁδοὺς χιλιάδας ἀπροστατευτῶν θυμάτων.

Ἡ ἡμετέρα κοινωνία συνεκινήθη, ὡς ἦτο φυσικόν, ἐπὶ τῷ παθήματι τούτῳ· ἐγένοντο ὑπὸ φιλανθρώπων κυρίων εὐεργετικαὶ ἐσπερίδες, συνέστη δὲ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ σωματείου

τῆς ἐνταῦθα Ὀρακτικῆς ἀδελφότητος πρὸς συλλογὴν ἐράων. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἂς σπεύσωσι πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ προσφέρωσι τὸν ὀβολὸν των. Ἡ δυστυχία συντελεῖ εἰς τὴν ἀναζωπύρῃσιν τοῦ αἰσθηματος τῆς ἀδελφότητος, καὶ καταλληλοτέρα περίστασις δὲν ὑπάρχει ὅπως οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας τοῦ ἐλευθέρου ἑλληνισμοῦ διατρανώσωσι τὰ αἰσθηματὰ των πρὸς τοὺς παρὰ τὸν Βόσπορον ἀδελφοὺς, τοὺς κατοικοῦντας τὴν μεγάλην πρωτεύουσαν τοῦ δούλου ἑλληνισμοῦ.

Αἱ εἰσφοραὶ κατατίθενται παρὰ τῶ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Μιχ. Κατσιμπαλη, τῷ βέκτη καὶ αἰετοπτε ἀκματῶ εἰς πᾶν φιλόανθρωπον ἔργον.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Χάριν τῶν φιλομούσων ἀναγνωστῶν καὶ πρὸς μείζονα ποικιλίαν τοῦ φύλου ἀπερσάσαμεν ὅπως ἐκάστοτε δημοσιεύωμεν πρωτοτύπου μουσικὰς συνθέσεις τῶν παρ' ἡμῖν δοκίμων μελοποιῶν. Ὡς ἀπαρχὴν δημοσιεύωμεν σήμερον εἰς τὴν ὀπισθεν σελίδα μίαν μουσικὴν σύνθεσιν τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ ἡμετέρῳ κοινωνίᾳ κ. Ναπ. Λαυπελέτ ἐπὶ τῶν ἐξῆς στίχων τοῦ συνεργάτου ἡμῶν κ. Ἰω. Πολέμη.

ΑΝΟΙΞΙΣ

Θὰ κόψω ῥόδα μυρωμένα
κρίνα κ' ἄνθος καὶ πασχαλιὰ
νὰ τὰ σκορπίσω ἕνα ἕνα
ἔς τὰ μακρὰ σου τὰ μαλλιὰ.

Κ' ἄλλα λουλούδια ποῦ ἀνθοῦνε
καὶ χύνουν τόση μυρωδιά
θὲ νὰ τὰ ρίξω ν' ἀπλωθῶνε
ἔς τὴ μεταξένια σου ποδιά.

Κ' ἐγὼ χωρὶς νὰ σὲ ζηλεύω
μιὰ πεταλούδα θὰ γενῶ
νὰ σὲ φιλῶ, νὰ σὲ χαϊδεύω
ὡσὰν λουλούδι ζωντανό.

Καὶ θὲ νὰ λέγω τότε πάλι
«Κ' ἂν ὄλα τάνθη μακρανθοῦν
τὰ δροσερὰ σου ὅμως κάλλη
πάντα γιὰ μένα θὲ νάνθουν.

